

18 Venäläinen sotataito Ukrainan sodassa

Äänitteen kesto: 54 min

Litterointimerkinnät

P1:	Santeri Kytöneva
P2:	Simo Pesu
P3:	Pentti Forsström
P4:	Jukka Viitaniemi
sa-	sana jää kesken
(sana)	epävarmasti kuultu jakso puheessa tai epävarmasti tunnistettu puhuja
(-)	sana, josta ei ole saatu selvää
(--)	useampia sanoja, joista ei ole saatu selvää
, . ? :	kieliopin mukainen välimerkki tai alle 10 sekunnin tauko puheessa

(Alkumusiikki) [00:00 – 00:06].

Kuuntelet Maanpuolustuskorkeakoulun sotataidon ytimessä -podcastia. Jaksoissa sotataidon asiantuntijat keskustelevat ajankohtaisista yhteiskuntaan ja sen turvallisuuteen liittyvistä kysymyksistä.

P1: Tervehdys kaikille, tervetuloa kuuntelemaan keskustelua. Eilen vietettiin Ukrainan itsenäisyyspäivää ja tulee puoli vuotta kuluneeksi helmikuun 24. päivästä vaikka sotaa on tietenkin käyty pidempään. Ja tänään mun seurassani on Venäjä-tutkimusryhmän johtaja, everstiluutnantti Simo Pesu.

P2: Terve.

P1: Erikoistutkija Pentti Forsström.

P3: Hyvää huomenta.

P1: Ja erikoistutkija Jukka Viitaniemi.

P4: Päivää.

P1: Ja mun nimi on tosiaan Santeri Kytöneva. Oon Venäjä-ryhmän tutkimusavustaja. Ja tänään keskustellaan Ukrainan tapahtumista viimeisen puolen vuoden aikana ja laajemmin Venäjän sotatieteen näkökulmasta. Ja ihan ensimmäisenä voisi lähteä näistä perustekijöistä. Eli mistä tekijöistä venäläinen sotilaallinen suorituskyky rakentuu? Jukka Viitaniemi, olkaa hyvä.

P4: Kiitoksia. Mä edustan tämmöstä vanhaa koulukuntaa, jossa suorituskyvyn kulmakivet oli nyt asevoima mikä tahansa, niin ne muodostuu kolmesta tekijästä eli henkilöstöstä, kalustosta sekä sitten käyttöperiaatteesta. Ja tätä voi niin kun käyttää aivan mainiosti kaikkia asevoimia tarkasteltaessa. On mahdollista jakaa ja pitääkin ehkä jakaa sitten edelleen noita käsitteitä alakäsitteisiin, mutta niistä kolmesta on aina hyvä lähteä liikkeelle.

P3: Venäläiseen sotatieteeseen oikeestaan kuuluu vielä kaks käsitettä, johon Jukka toiseen viittasi, että venäläinen lähtee siitä, että on olemassa tietty potentiaali, joka on siis sellanen kykyjen mahdollisuus olemassa, joita sitten realisoidaan ja siitä saadaan se faktinen taisteluvoima tai taistelukyky aikaseksi. Ja joku osa jää käyttämättä. Onko se sitten huoltoa, onko se johtamista, joka ei sinällään ole se taisteluvoiman ydinasia, mutta kuitenkin niillä on tämä kaksi käsitettä, on potentiaali ja realisoitu kyky.

P2: Ottaisin tuohon ehkä vielä lisäksi tämän, että sota venäläisestä näkökulmasta on sen valtion kokonaisvaltaista toimintaa, että se ei ole pelkästään ja vain ja ainoastaan asevoimalle annettu toimi, että siinä käytetään kaikkii muitakin keinoja yhdessä näitten sotilaallisten keinojen kanssa. Ja sitten sotilaallisiin toimiin, niin siihen osallistuu sekä sotilaallinen että siviilikomponentti.

P1: Millä tasoilla tällä hetkellä tätä siviilikomponenttia on hyödynnetty Ukrainan hyökkäyssodan yhteydessä?

P2: Joo. Tossa on, me varmaan katsotaan sellasia asioita eli Venäjän yleisesikunta laatii puolustussuunnitelman. Se on vuodesta 2012 tehny sitä. Siihen osallistuu muut ministeriöt siihen suunnitelman tekemiseen. Eli nämä muut viranomaiset kytetään siihen puolustukseen ja tällaisen koordinaatiovälineen kautta. Ja tämä suunnitelma on luonnollisista syistä, niin se ei ole avoin, vaan sen suunnitelman teko ja se keitä siihen osallistuu, niin se on avointa.

Ja sitten me ollaan katsottu miten Venäjä on harjoitellut viimeisten vuosien aikana, niin siellä erityisesti voimaviranomaiset ja sitten logistiikasta vastaavat viranomaiset ja valtion yritykset, niin kytkeytyy siinä. Puhutaan rautatiet on varmaan hyvin sellainen keskeinen välinen yhtäläillä ilmailuviranomaiset ja ilmailuyritykset.

Ja sitte me tietysti puhutaan turvallisuuspalvelusta. Ja sitte sisäisen turvallisuuden joukoista yhtäläillä, että ne osallistuvat koordinaatiossa asevoimien harjoituksiin.

P4: Kun katsoo noita Ukrainan tapahtumia. Ja oon seurannu sitä keskustelua mitä on käyty. Ollaan puhuttu liikekannallepanosta, että tapahtuuko tai toteutetaanko Venäjällä liikekannallepano vai ei sen laajassa muodossa. Ja toistaseksi ei ole toteutettu. Ja se tietysti indikoi sitä, että tai voi tulkita niin, että on pyritty rasittamaan mahdollisimman, tai siis olla rasittamatta sitä siviilikomponenttia. Eli tavallaan niin, että yhteiskunta, siviiliyhteiskunta, normaalit veronmaksajat eivät

joutuisi kärsimään siitä. Että mä tulkitseen sitä sillä tavalla kanssa. Että voi olla, et senkin hetki sitten joskus tulee, mut toistaseksi sitä on ainakin pyritty mun mielestä tietosesti välttämään.

P1: Joo. Minkä takia Venäjällä on korkea kynnys julistaa liikekannallepano? Pentti Forsström.

P3: Joo. Tässä on varmasti muutamia tekijöitä, jotka se on tässä tilanteessa aiheuttanut. Aiemmin on, sanotaanko ehkä hypoteettisesti tullu se esille, että tämä viimeisten 10 vuoden, reilun 10 vuoden 2008 reformista alkaen ja siihen liittyvien harjoittelujen 2012 eteenpäin tulokset varmasti tai tuloksista ja niistä tehdyistä johtopäätöksistä on tehty niin, että asevoimien rauhanajan voimien suorituskyky on sellanen, että se riittäisi tällaisen yhden yhtä ongelmaa, yhtä valtiota, yhtä konfliktia koskevan ongelman ratkasemiseen. Ihan niin kun nyt on nähty, että no, joo ongelmahan ei oo vielä ratkastu tai tätä konfliktia ei ole ratkastu, mutta ongelmia on esiintynyt tässä niin kun voiman mitoituksen suhteen. Ja tästä tullaan ehkä siihen sitten, että täähän on, jos liikekannallepanoa tehtäisiin, niin silloinhan se tarkoittaa, että ne laskelmat ja arviot ja suunnitelmat, joita on 10 vuoden sisällä tehty, niin osoittautuu vääräksi. Ja siinä suhteessa sen joku voi tulkita sen ammattitaidottomuudeksi tai oman voiman yliarvioinniksi tai vastustajan aliarvioinniksi.

Ja toinen tekijä on mun mielestä sitten mikä liittyy tähän siviilikomponentti, sotilaskomponentti on reservi. Ja tässä uudistuksessa mitä asevoimien 2008 jälkeen on reservin osalta tehty, niin tässä on tämä aiemmin mainittu käsite potentiaali ja toimeenpantu reservi. Siis koulutettu väki, joka vapautuu varusmiespalveluksesta, niin siirretään reservipotentiaaliksi, joka voidaan kutsua palvelukseen. Ja jos mennään liikekannallepanoon, niin silloinhan uhkatekijä on aivan jotain muuta kuin mitä nyt se on ollut, millä Venäjä on Ukrainan sotaa oikeuttanut. Ja sellaista ei millään tavalla oo. Ja siinä suhteessa, niin tällä hetkellä mitä Venäjä tekee, on tietynlaiseen vapaaehtoisuuteen perustuen pyrkii sieltä reservipotentiaalista ottamaan väkeä ja yksiköitä palvelukseen. Ja siinä ollaan tietysti ei välttämättä ole kovin mairittelevia tuloksia mitä on olemassa.

P4: Mä allekirjoitan kaikki mitä Pentti sano. Tossa vois ehkä hivenen käyttää aikaa ton käsitteen liikekannallepano niin kun tähän venäläiseen määritelmään. Että kun venäläinen puhuu liikekannallepanosta ja silloin se on valtiotasoista toimintaa. Eli silloin koko valtio käytännössä kohtaa tai koko valtiolle tehdään liikekannallepano. Ehkä suomalaisessa kielessä me puhutaan, että puolustusvoimat tekee liikekannallepanon, mut siellä se on valtiotason toimintaa. Eli silloin käytetään valtion kaikkia resursseja sen liikekannallepanon jälkeen sitten sen tietyn päämäärän saavuttamiseksi. Ja sitä on pyritty varmasti välttämään.

P2: Mä voisin tosta jatkaa. Ja sit tämä tosiaan menee siihen ensimmäiseen osioon, että sota on valtion kokonaisvaltaista toimintaa. Ja täs me nyt taloudellinen

liikekannallepano, sotilaallinen liikekannallepano eli sillä liikekannallepano ja mobilisaatio on sanoja, joilla on isoja erilaisia merkityksiä, tai erilainen merkitys venäläisessä yhteiskunnassa kuin meillä.

Mut esimerkiksi, kun me tästä sodasta nyt puhutaan taloudellisesti, niin Venäjä on koonnut suurimmat vararahastoreservit, mitä sen 30 vuoden aikana on ollut, niin ennen tätä sotaa. Eli he kokosi 630 miljardia vararahastoihin, joita voi käyttää sitten tämän mahdollisen sodan, jos se pitkittyy, niin sen rahoittamiseen. Ja sitten sitä on myös tehty. Ja nyt tavallaan he ovat valmistelleet energiamarkkinoita tähän sotaan omasta näkökulmastaan siten, että se olisi heille edullista. Mutta sieltä tulee myös tämä, minkä Pentti toi esiin, niin siellä on myös poliittinen syy siellä takana, on olemassa. Eli se ja minkä Jukka toi tossa aluksi esiin, että millä niin kun ihmiset, kansalaiset, yhteiskunta halutaan pitää erossa siitä sodasta.

Ja tämä liikekannallepano, venäläisten mobilisaatio tarkoittaisi, että ihmiset kytketään sotaan. Se ei ole enää sen jälkeen juridisesti edes operaatio, elikä sitä on vaikea markkinoida operaationa. Et sillen sillä pitää olla joku syy sillä sodalla, että se tulee sieltä sitten, se perustelu menee hankalammaksi sen jälkeen, et sä joudut kytkeä ne kansalaiset siihen sotaan. Periaatteessa he ei nyt ole osallisina siinä sodassa, joka on operaatio, jota hallinto toteuttaa.

P1: Pentti Forsström.

P3: Joo. Oikeestaan voisi vielä täsmentää tohon nimenomaan joukkojen osalta niin kun sotilaallisen voiman. Ja että tämä operaatio / sota, niin se myöskin selittyy sillä, että siis varuskunnissahan tietynlainen koulutusyksi on käynnissä ja koulutetaan uutta varusmiesikäluokkaa. Ja osa sitten vanhempaa porukkaa on sitten operaatioissa ja siinä suhteessa, niin tää mitä mainittiin, että se kaikkia koskettava sota ei ole kyseessä nyt tällä hetkellä venäläisittäin. Se, että vaikka ilmentymä, se käytännön toiminta siellä taistelulentällä on hyvin sodankaltaista, mutta hallinnollisesti ja venäläisittäin se on edelleen kyse operaatiosta, jossa on tietynlaisilla rajoitetuilla voimavaroilla lähdetty liikenteeseen niitten tavoitteiden perässä mitä on tuota sitten annettu. Ja siinä suhteessa niin tämä on vielä tällainen niin kun tietynlainen esiaste ehkä johonkin.

P1: Joo. Onko teidän mielestä tälle käsitteelle sotilaallinen erikoisoperaatio perusteita myös sotatieteellisestä näkökulmasta vai onko kyse enemmän poliittisesta käsitteestä, jota sitä kautta käytetään joustavasti oikein perustella? Olkaa hyvä Jukka.

P4: Mulle tulee mieleen. Mä katoin tossa, oliko toissa päivänä, erehdyin katsomaan, seuraamaan älytelevisiosta venäläisiä keskusteluohjelmia tuolla. Ja mäpä tavallaan yllätyin sitä, että siellä keskusteluohjelmassa käytettiin käsitettä sota kyllä siinä. Niin se oli Pervikanalin ykköskanavan lähetys. Että tavallaan mä pikkasen olin ehkä aiemmin ajatellu niin, että siinä on joku tarkoitus nyt, että tehdään tämmönen käsite,

kun sotilaallinen erikoisoperaatio. Ja pyritään välttämään sitä niin kun sodan klangia siinä.

Mut nyt katsottuani sen keskusteluohjelman, niin mä pikkasen ehkä muutan mieltäni, ja nyt vastaan kysymykseesi, että sillä ei ehkä sitten ole niin suuri merkitys, että miksikä sitä kutsutaan edes sisäpoliittisesti, koska sitä siellä käytetään keskustelussa sanaa sota ja erikoisoperaatio. Tää on mun niin kun tämmönen nopea tulkinta ainakin sen keskusteluohjelman perusteella.

P3: Ja siihen voi liittyä ihan tällainen käytännön mukavuuden halu, että sota on venäläisittäkin se on lyhyt sana verrattuna sotilaallinen erikoisoperaatio, jos sitä viljelee puheessa pitkään. Mutta tämä on kyllä sinällään niin kun tässä ehkä tällainen tietty määritelmällinen kysymys on kuitenkin se, että mitä Venäjä on oikeuttanut tätä operaatiota Ukrainassa. Jos nyt sanotaan tällä, niin on yleensä, että operaatio jollain tavalla ajallisesti, paikallisesti se on kehystetty, siinä on tietyt raamit, niin alueeseen liittyvät, voimavaroihin liittyvät kun tavoitteisiin liittyvät ja aikaan liittyvät tavoitteet, milloin tämä operaatio pitäis hoitaa. Se on tietynlainen raami jollekin sotilaalliselle toimelle. Ja siinä suhteessa tämä mitä Jukka sano tästä sodan sotatermin käytöstä keskustelussa, niin on varmastikin Venäjällä ehkä huomattu se, että tämä ei enää olekaan operaatiota, joka on ajallisesti rajattu ja paikallisesti rajattu, vaan tämä on pitkittyny. Ja siinä suhteessa tämä alkaa muistuttaa myöskin käytännössä aika lailla sotaa myöskin ihmisten mielissä.

Mutta toinen aspekti tähän mun mielestä on myöskin se, että se on tiettyä tietynlaista erityistä tehtävää, erityistä tavoitetta varten rakennettu operaatio tai toimi. Ja sota on niin kun tuli esille mitä Simokin sano tästä, että sota on kaikkia koko valtiota koskettava toimenpide ja tapahtuma, mutta tämä ei vielä ole sitä. Että siinä suhteessa joo niitten joukkojen osalta se on todellista sotaa, mitä siellä mitä sinne on ryhmitetty, mutta kuitenkin. Ja se sisäinen aspekti on se millä Venäjä on tuonut esille, että Ukraina ei ole valtio. Ja sota käsitetään yleensä vähintäänkin kahden valtion väliseksi kalabaliikiksi. Ja kun Venäjä ei ole tavallaan niin kun, on tuonut esille, että Ukraina ei ole oikeasti valtio, niin silloin ei voida sitä vastaan käydä sotaa vaan tehdään operaatio.

P2: Tossa mä ehkä tohon jatkan tosta Pentin osasta. Eli venäläinen luokittelee sotilaallisen konfliktin aseelliseksi konfliktiksi, jossa siinä heidän luokittelussaan periaatteessa tämä operaatio ponnistaa tällä hetkellä. Se on jollakin määrättyllä alueella tapahtuvaa aseellista toimintaa, jossa on sen alueen tai alueen sisäiset toimijat ja sitten siihen puuttuu ehkä joku ulkopuolinen. Sitten tulee paikallinen sota, jossa kaksi osapuolta selkeästi kamppailee sotilaallisesti. Ja sitten siitä edespäin kun mennään, niin tullaan alueellisen sodan käsitteeseen, jossa sitten jo puhutaan liittokunnista, jotka osallistuu siihen sotaan näitten varsinaisten sodankävijöiden lisäksi tai heidän mukanaan. Ja sitten tässä vaiheessa pohditaan esimerkiks (-) [16:29] nyt täällä joukkotuhoaseissa, niin tässä vaiheessa pohditaan, että tämän tyyppisessä alueellisessa sodassa tällaisten niin kun joukkotuhoaseiden käyttö on

periaatteessa mahdollista. Eli me ei olla siis vielä, vaikka se sen ulkopuolella tämä tilanne tällä hetkellä täyttää sen paikallisen sodan tuntomerkit. Mutta niin kun Pentti tossa toi esiin, niin venäläiset eivät ole halunneet määritellä sitä sellaiseksi vielä.

P4: Ehkä vielä noista käsitteistä sotilaallinen erikoisoperaatio tai sota, kun miettii siellä noita ihmisten pidätyksiä. Nyt esimerkiksi Venäjällä mitä on tehty ja se, että onko se rikosnimike nyt sitten ollut asevoimien halventaminen vai mikä se ikinä olikaan, niin siinä se tavallaan se käsitteen määritelmähän siinä tai se sisältö ratkaisee. Että joudut varmasti kaltereiden taakse, jos sanot, että Venäjä hyökkäsi Ukrainaan välittämättä siitä nyt, että onko se yläkäsite sit sota tai erikoisoperaatio. Että se on ehkä se, joka sitten niin kun liipasee sen. Et jos ei puhu rauhaan pakottamisesta, jos ei puhu tämmösestä niin kun puolustautumisesta, niin se on ehkä se sisältö enemmän ehkä kun se ite pääkäsite. Tossa en voi olla mainitsematta tossa noin, kun me puhutaan näistä käsitteistä nyt, ja pohditaan sitä, että mitä tämä on, niin satuin eilen eräältä, nyt en muista Telegram-kanavalta, venäjänkieliseltä, kattomaan sieltä löyty ohjeet sopimussotilaille, jotka voivat yrittää niin kun päättää sopimustaan tietyin perustein. Siinä oli semmonen valmis tavallaan semmosen valituksen tai irtisanomisilmoituksen pohja, niin siinä oli ihan mielenkiintosta näkökulmia. Että lain mukaan, koska asia mitä me todettiin ei ole kysymys liikekannallepanosta, ei oo tehty liikekannallepanoo.

Johtopäätös on, et Venäjä ei ole sodassa faktisesti ilmeisesti lain mukaan. Sitten siinä on tämmösiä herkkyyksiä kanssa, et Venäjä ei ole joutunut hyökkäyksen kohteeksi, mikä löytyy myös sieltä lakiteksteistä. Ja sitten ehkä se tärkein on sitten, että toimitaan Venäjän maaperän ulkopuolella tällä hetkellä. Niin kun nää yhdistää, niin se saattaa olla, en tiedä pitää seurata, niin mahdollisuus sitten ihan lain mukaan niin kun päättää tai irtisanoo noita henkilökohtaisia sitten sopimuksia, joita noi sopimussotilaat on tehny.

P2: Tossa Jukka toi ton joukkorakenteesta, niin tämän yhden joukko tai yhden henkilöstöryhmän esiin. Eli Venäjällä on asevelvollisuus miehille, ja sit sitä toteutetaan varusmiespalveluksen muodossa, ja se varusmiespalvelus kestää vuoden. Ja aika useat valitsee, sitä tarjotaan sitä mahdollisuutta ja aika usea sen valitsee, ottaa 2 vuoden sopimussotilassopimuksen sen varusmiesvuotensa aikana, jolloin he saa palkkaa siitä varusmiesvuodestaan, se on sitten vuoden pidempi. Ja sitten sen jälkeen niitä on useimpia erilaisia sopimustyypppejä, on pidempiä sopimuksia, millä voi sitten jatkaa sitä palvelustaan siellä halutessaan. Eli on varusmiehiä ja sopimussotilaita. Ja sitten reservistä me tossa vähän puhuttiinkin jo, että siellä löytyy sitten varusmiespalveluksensa päättäneet, niin siirtyy reserviin ja yhtä lailla taas sitte yliopistoissa on sotilasoppituleja, jossa sitten yliopistossa opiskelevat suorittavat määrätyn määrän harjoituksia vuoden aikana. Ja sen kyseisen ja heidän opintojensa aikana, jonka jälkeen heidät siirretään sitten reserviin joko upseeri tai aliupseeritehtäviin, että se rakentuu myös siten. Tässä on ehkä tämän (-) [20:31] näkökulmasta, niin mikä osoittaa sitä henkilöstövajetta, niin venäläiset on lähteneet näiden normaalien järjestelyidensä lisäksi rakentamaan

uusia järjestelyitä. Että Pentti toi aluksi esiin, niin siellä ostetaan, rahalla palkataan ihmisiä tällä hetkellä vapaaehtoisperiaatteena sekä reservistä että yhtäläillä ihan puhtaasti vapaaehtoisyksikköinä. Eli sellasia hyvin sellasia vaihtelevia menetelmiä. Niin tämä vapaaehtoisuusjärjestelmä on, eli alueet tukee rekrytoinnissa, näitten sotilaiden rekrytoinnissa alueet ja kaupungit. Sen jälkeen he varustaa näitä henkilökohtaisella varustuksella ja sen jälkeen heidät puolustusministeriö tai asevoimat kokoaa heidät yksiköiksi ja aseistaa heidät, ja harjoittaa heitä. Eli täällä on tullut tällaisia uusia menetelmiä, jolla muodostetaan joukkoja.

Ja sitten ehkä se erityisin, mikä tossa kannattaa mainita, on heille aika pitkään kehittynyt, niin palkkasotilas yritysjärjestelmä. Jossa nyt sitten kaikki nämä ovat yhdistyneet tällä hetkellä siellä Venäjän erikoisoperaatiossa Ukrainan alueella. Eli nämä palkkasotilas yritykset tuottaa taisteluyksiköitä, joita ne aluevastuussa olevat komentajat käyttää sitten. Ja ne on yleensä sitten paremmin koulutettuja ja varustettuja ja heitä käytetään vaikeampien tehtävien toteutukseen. Eli on toteutettu tällaisia tilanteen mukaisesti lähetty kokeilemaan uusia järjestelyitä tuottaa sitä taisteluvoimaa tämän liikekannallepanon ulkopuolelle.

P3: Joo. Tämä on hyvä. Ja siihen voisi vielä tietynlaisena täsmennyksenä, että ei jää väärää kuvaa siitä, että minkälainen tämä heidän reservijärjestelmä on. Siis se ei ole niin kun meikäläisittäin joukkotuotanto, vaan siinä tuotetaan massa, siinä tuotetaan sotilaita, joita voidaan kutsua sitten palvelukseen eri keinolla niin kun tuli esille. Mutta sieltä ei kutsuta niin kun yksikköä, tästä ei oo mun mielestä mitään indikaatiota Venäjällä, että vaan yhteiskunnassa olevat varusmiespalveluksen käyneet, niin heillä on tietty koulutus ja heidät voidaan kutsua palvelukseen. Mutta heitä ei ole välttämättä sijoitettu johonkin tiettyyn yksikköön maavoimissa tai jossakin aselajissa vaan.

Ja mun mielestä se näkyy myöskin nyt tässä Ukrainan operaatiossa tai sodassa on siinä, että ne jota nyt on eri keinoilla sitten palkattu tai vapaaehtoisena tai reservipalkkauksena otettu palvelukseen, niin heillä täydennetään niitä tappioita, jota tässä sodassa on tapahtunut. Mutta ei tuoteta mitään uutta komppaniaa tai pataljoonaa tai taisteluosastoa käytettäväksi sellaisenaan. Ja tämä on niin kun aika iso ero, joka on äärimmäisen tärkeää niin kun sen mistä alotettiin tämä taistelukyvyyn ja koulutustason näkökulmasta. Ja se tarkoittaa, että silloin se pitää hankkia ennen kuin joukko on kelvollinen sitten.

P4: Juuri noin niin kun Pentti sano tossa. Tietysti täytyy sanoa, että on ollut viitteitä ja pystynyt tekee ehkä selkeitäkin havaintoja siitä, että siihen rinnalle, ainakin siihen rinnalle on mahdollisesti tullut just juuri sellainen järjestelmä, jossa sinne Ukrainaan lähetetään niin kun joukkokokonaisuuksia. Ne ei oo isoja joukkoja varmastikaan, et siellä se varmasti eletään. Mä sanoin, et se on joko tai, ehkä sanoisin, et se on sekä että. Mutta on niin kun näkynyt argumentteja, että pyrittäs tietyllä tavalla pois siitä, että lähetetään yksittäisiä sotilaita paikkaamaan niitä reikiä ja lähetettäis semmosia pienempiä joukkokokonaisuuksia sitten, oli ne sitten ihan mitä tahansa.

Tietysti tässä vois pohtia sitä, että mistä tällainen johtuu. Niin, että jos ne tappiot on ollu niin suuria joissakin yksiköissä siellä, niin sehän tuntus niin kun ehkä huonolta idealta rakentaa sitte, eheyttää se yksikkö lähettämällä nyt sitten niin kun yksittäisiä sotilaita sieltä sun täältä. Et jos sen paikkaamisen pystyy tekemään sillee paketeissa, niin se ehkä ainakin henkilökohtaisesti kuulostas paremmalta. Tämä oli ihan vaan ajatus ja mikä tuli mieleen.

P2: Joo. Tossa on siis tämä nyt Pentin määrittämä. Mutta me ollaan periaatteeseen miten asevoimien liikekannallepano toimii tai reservi toimii, niin tähän on tullut muutos nyt viime keväänä näitten vapaaehtoisyksiköiden osalta. Eli näitten alueitten kokoamat vapaaehtoisyksiköt, niin ne nimenomaan kootaan yksiköiksi. Ja tää on tällanen uusi tilapäinen, mahdollisesti sen menettelyä jatketaan. Ja toinen on nämä palkkasotilasyksiköt, ne myös yhtälailla ne kootaan yksiköiksi, jotka taistelee sen jälkeen yksiköinä ehkä joidenkin muiden yksiköiden kanssa. Mutta että nämä kaksi joukkotyyppiä on tällasii uusia asioita, mitkä on ilmestyneet tämän Ukrainan sodan aikana.

P1: Miten te arvioitte, että nämä uudet täydennystarpeet ja koulutettu henkilöstö vaikuttaa sitten siellä taistelukentällä Venäjän suorituskykyyn? Pystytäänkö sillä paikkaamaan niitä tappioita, parantamaan suorituskykyä? Vai kertooko se siitä, että auttamatta ollaan huonossa tilanteessa?

P4: Kyllähän se tietysti, jos miettii sitä joukon koulutustasoo nyt sitten. Mä en muista sitä yhtä, en muista niitä päivämääriä ja aikoja nyt siitä, joka liittyy siihen, josta uutisoitiinkin tossa se Karjalan tasavallan asia. Missä kaksi joukkoa perustettiin, oliko se joku logistiikkayksikkö ja sitten joku tiedustelupatteristo siellä, niin kyllähän se tietysti semmosen joukon suorituskyky semmosen muutaman kuukauden koulutuksen jälkeen, niin eihän se kovin korkea voi olla. Eihän se voi olla niin hyvä, kun sellaisen joukon, jossa se henkilöstö on toiminut vaikka 6 kuukautta, vuoden, jopa enemmänkin. Kyllä mä ymmärrän sen, että sitte johtajat saattaa tulla sitten, saattaa olla vaikka kantahenkilökuntaa tai kokeneempia, mut kyllä siinä aika nollasta varmaan lähetään tietyssä mielessä. Että ainakin aluksi on tietysti huonompi kun se, jota niin kun paikataan.

P3: Joo. Ja jos noita sotamenestyksiä tai menestyksettömyyttä katsotaan, niin ei tällä vapaaehtoistoiminnalla reservirekrytoinnilla, niin ei sillä nyt ainakaan oleellista merkitystä ole käytännön tilanteeseen, mikä tuolla on olemassa. Ja mun mielestä yksi tietynlainen esimerkki tapahtui siinä maaliskuuhuhtikuussa, kun tavallaan venäläiset irtautui Kiovan ympäristöstä ja keskitti ne voimien pääosat sinne etelään Donbassiin. Ja nyt ollaan sitten siirtämässä myöskin yksiköitä sinne länteen, siis Krimiltä länteenpäin. Ja se vaan merkitsee sitä, että oleellista lisävoiman lisäystä ei ole tapahtunut, pientä edistystä ja hyökkäykset edistyy hissukseen. Mutta mitään ratkaisevaa voimanlisäystä ei näillä tässä mitä keinoilla on puhuttu, niin ei sitä ole saatu aikaseksi.

P2: Otan tässä sen näkökulman tähän kykyyn. Eli tämmöset kohtuullisen nopeesti muodostetut joukot, jotka varustetaan pääosin varastosta tulevalla kalustolla, joka on vähän iäkkäämpää, niin ne kykenee johonkin tehtävätyyppeihin, esimerkiksi puolustustehtäviin, niitten kouluttaminen on ihan mahdollista ja se varmaan on ihan järkeväkin. Mutta, jos me ajatellaan esimerkiksi laajempia manöövereitä, että niistä muodostetaan yhtymiä, jotka kykenee manööverisotatoimeen, niin se on aika kaukana kyllä se ajatus.

Mutta tällainen niin kun siinä mielessä tappioiden paikkaaminen, mitä venäläiset siinä ensimmäisen kuukauden aikana kärsi aika vahvastikin, niin siihen tämä on ihan mielekäs tapa, mutta sitten ne tehtävätyypit mitä näille joukoille annetaan, niin ne varmaan on enemmän sitten semmoseen puolustukseen liittyviä paikallisia vastahyökkäyksiä ja niin edespäin. Mutta niitä ei voi käyttää hyvin monimutkaseen eri aselajien ja tukevien järjestelmien edellyttämään sotatoimeen.

P1: Siis jos tarkastellaan laajemmin tätä Ukrainan sotaa ja muutosta Venäjän sotataidossa, että onko tässä havaittavissa selkeitä muutosta, jos vertaa aiempiin vuoteen 2008 ja aikasempiin uudistuksiin asevoimissa. Miten te arvioitte tätä Venäjän toimintaa nyt viimeisen puolen vuoden aikana Ukrainassa siinä valossa? Jukka.

P4: Kyllä mä oon tutkinut ja pyrkiny menee yksityiskohtiin tossa, niin kyllä mä oon jotain uutta nähnyt siellä miten ne on niin kun mitä he ovat tapailleet. Tietysti, että jos lähdetään nyt kylmänsodan ajalta ja vielä paljon sen jälkeenkin, kun mietittiin, että miten nyt sitten venäläinen saattais hyökätä tai miten se käyttää joukkoja, niin kyllä tietysti silloin opittiin semmonen kovin jäykkä malli. Ja semmonen niin kun selkeesti ylivoimaan perustuva tapa hyökätä semmoseen mieskalustoylivoimaan.

Mutta kyllä tossa nyt kieltämättä johtuu varmaan siitä Ukrainan valtion niin kun siitä koosta, niin siinä on niin kun uusia elementtejä tavallaan. Mä oon ollu näkevinäni jotenkin mitä en ole aikaisemmin tullut ajatelleeksi, niin toi tapa tai jotenkin mä oon löytävinäni siitä kun kattoo miten joukkoja on käytetty. Niin kun se halu ylläpitää sitä liikettä ja päästä mahdollisimman nopeasti jumalattomia etäisyyksiä isoilla joukoilla mahdollisimman syväälle. Ja ilman, et se perustuu jonkun puolustuksessa olevan puolustajan niin kun joukkojen tai läpimurron tekemiseen sinne. Tämmösiä sieltä löytyy.

Mutta sitte taas toisaalta riskihän on siinä sitten, että mitä pidemmäksi se kuminauha sitten venyy, niin sitten se on aina vähän huonompi. Ja sitten me ruvetaan puhumaan niistä logistisista asioista ja polttoaineesta, ruuasta ja niin edespäin. Mutta kyllä siinä on jotain niin kun mä oon näkevinäni tai mä oon ainakin oppinut uutta siinä, kun on tarkastellut sitä.

P3: Joo. Mun mielestä vois ehkä kaksi asiaa ainakin ottaa, että ollaan sen muutoksen valossa. On tämä valmiuskysymys, jossa johon me puututtiin tossa alussa siitä taistelukyvyistä ja siihen liittyvä valmius. Ja sehän on nyt tietyllä tavalla palattu oikeastaan siihen mitä neuvostoaikana, mitä Varsovan liiton aikana valmius oli, jolloin yksiköitä oli täysvahvoja, niillä oli täyttä varustusta. Ja muistan aikanaan 90-luvulla, kun meitä täällä yleisesikuntaupseerikurssilla opetettiin, että esimerkiksi Itä-Saksassa oleva voimaryhmä, se on tunnin lähtövalmiudessa pääosin. Panssarivaunut on siis tankattu, akutettu ja avaimet on virtalukossa noin käytännössä ja henkilöstö on hyvin valmiina, niin tätä ollaan nyt tietyllä tavalla tämän 90-luvun, 2000-luvun alun tavallaan kuopan jälkeen pyritty tekemään. Että se tämä mitä Jukka mainitsi, tääl nopeat syvät liikkeet, syvät siirtymiset, niin on osoitus siitä, että tätä pyrittiin saamaan.

Mutta toinen kysymys on mun mielestä myöskin sitten tämä taisteluista kysymys. Ja se liittyy oikeastaan vähän samaan asiaan. Venäjällä huolimatta koulutusyksiköiden kokoonpanosta, niin on prikaateja, divisioonia tällä hetkellä, mutta ne ei oo taisteluvalmiita yhtymiä sellaisenaan, vaan niistä on mahdollisuus irrottaa se taisteluvalmis on se pataljoonan taisteluosasto tai kaksi. Ja tätä pyrittiin nyt tätä konseptia niin kun isossa määrin minusta kokeilemaan täällä Ukrainassa. Oli yli 1 000 kilometrin rajan ympärille koottu taisteluosastoja lukuisa määrä ja tulokset oli mitä oli. Tiettyä edistystä saatiin, mutta se kuitenkin voima ei siinä riittänyt. Ehkä ei paikallisesti eikä kokonaisuutena ja jouduttiin palaamaan tiettyyn pääiskun suuntaan periaatteeseen ja keskitettiin Donbassiin pääosa joukoista ja tiettyä edistystä ehkä sen jälkeen on saatu aikaan.

Mutta tuota mun tavallaan tulevaisuuden veikkaus tästä koko episodista kun aikanaan johtopäätöksiä vedetään, niin veikkaan, että venäläinen sotatiede kyllä pohtii rajusti tätä taisteluosastokonseptin niin kun elinkykyisyyttä jatkossa vai pitääkö pyrkiä, palata vähintäänkin sellaiseen vahvaan prikaatiin jollei divisioonakokonaisuuteen, jolla lähdetään liikkeelle. Tämä on mun mielestä sellainen iso kysymys, joka tässä elää nyt tällä hetkellä.

P2: Noi Pentin mainitsemat, alussa mainitsemat, niin kaksi keskeistä tekijää mitä venäläinen on kehittänyt 2010-luvulla, niin on valmius, että se joukko on. He itse asettaa siihen yhden tunnin - vuorokauden yleistasolla niin kun käytettävissä ensimmäiseen tehtäväänsä, mikä se ensimmäinen tehtävä sitten onkin, se voi olla vaan siirtyminen. Ja toinen asia on se, että he ovat harjoittaneet näitten joukkojen siirtämistä läpi Venäjän. Ja nämä on ehkä ne kaksi tekijää, mitä tässä nyt hyödynnettiin ja ne näkyy selkeästi tämän Ukrainan operaation valmistelussa.

Eli mutta siellä taustalla me tullaan sitten tähän toiseen tekijään. Eli siihen strategiseen tai sen joukkokokonaisuuksien ryhmittämiseen. Eli se mitä he teki vuosina 2015–2022 he käytännössä niin rakensi infrastruktuuria Ukrainan rajoille, perusti sinne uusia joukkoja, varuskuntia vaihtelevalla infrastruktuurilla, kokosi sinne varastoja. Ja harjoitti laajoissa joko niin kun yhtä tai useampia sotilaspiirejä ja

puolustushaaroja koskevissa harjoituksissa ja harjoitti joukkojaan siinä alueella. Ja se harjotustyyppi, perustyyppi mitä he on toteuttanut täällä läntisessä suunnassa, niin se on, et he ovat valmistautuneet siihen, että Nato, vihollinen, vastus tai sotilaallinen vastustaja hyökkää, he torjuu hyökkäyksen, toteuttaa vastahyökkäyksen. Eli se on ollut se rakenne. Ja Venäjän asevoimien varustelu on sitten palvellut tätä rakennetta myöskin. Eli he on rakentaneet raskaita asejärjestelmiä varsin runsaasti.

Ja venäläisten yhtymien rakenteessa, niin siellä on hyvin paljon ajoneuvoja, siellä on hyvin paljon tykistöä ja siellä on tukevia, taistelua tukevia elementtejä, kuten elektronisen sodankäynnin, ilmapuolustuksen järjestelmiä runsaasti. Mutta siellä ei oo ollu varsinaista jalkaväkeä niin runsaasti, mikä nyt näkyy tässä Ukrainan operaatioissa siis taistelussa missä siellä ollaan. Ja siellä on yksi asia siellä taustalla varmasti se, että se jalkaväkisotilaat ajatuksena on taustalla ollut, että ne otetaan sieltä liikekannallepanosta ja kytketään niihin yhtymiin. Että nämä piirteet on siellä ollut taustalla, ne on rakennettu ja nyt niitä toteutetaan sitten. Ja tossa ehkä se ensimmäinen vaihe, kun sitte se laukaistiin se operaatio tästä ryhmytyksestä, niin siellä on sellasia sotataidollisia periaatteita mitä tämän yleisesikunnan päällikkönä edelleen palveleva vuonna 2012 aloittanut armeijan kenraali Gerasimov, niin hän on tuonut asevoimien komentajana esiin niitä tulevaisuuden sodanpiirteitä. Niin siellä on tällasia keskeisiä kysymyksiä, mistä ehkä on hyvä mainita. Tämä samanaikainen vaikuttaminen vastustajan joukkoihin ja kohteisiin sen koko sen alueen syvyydessä. Ja sillä on perinteensä venäläisessä sotataidossa 1920- ja 1930-luvulla (-) [0:38:16] ajatuksissa.

Mutta tässä kohtaa se varmasti niin kun enemmän reflektoi sitten amerikkalaista sodankäyntiä, jota he ovat tarkastelleet 90-luvulla ja 2000-luvulla. Ja se mitä todellakin tehtiin sitten, niin oli se tunkeutuminen syvyyteen, pääkaupungin saarroitus maahanlaskuoperaatiolla, erikoisoperaatiot johdon tuhoamiseksi, iskut ilmapuolustukseen, iskut infrastruktuuriin. Ne oli se ensimmäisten viikkojen pyrkimys oli tällaseen kaappaushyökkäykseen. Mutta tämmöstä harjoittelua me ei olla tunnustettu, että he olisivat harjoittaneet tällaista toimenpidettä, se ei ollut sellanen, se oli sellainen uusi tekijä mikä ei näkynyt suoraan sotataidosta.

P4: Mä vielä tartun tuohon mitä Pentti tossa lopetti puheenvuoronsa siihen kysymykseen, että mikä on niin kun taisteluosaston tulevaisuus nyt sitten tai miten venäläiset sitten näkee sen tulevaisuuden, niin mä ehkä täydennän tota edellistä omaa kommenttiani. Että jos miettii sitä operaatiota, että mitkä on tämmösiä avaintekijöitä ollu siinä, niin yksi keskeinen, muiden ehkä lisäksi, on ollu kyllä se yllätysmomentti. Että kyllä hirveesti on laskettu sen varaan, että se tapahtuu yllätyksellisesti, että joukko pystyy siirtymään pitkän etäisyyden mahdollisimman mahdollisimman nopeesti.

Sitten pitkästä etäisyydestä, sitten tulee taas jatkopohdintaa sitten, että no, et tätä nähdenhän se on hyvä, että on sitten olemassa taisteluosastoja, koska

taisteluosastot kykenevät toimimaan sitten itsenäisesti. Mutta siinä me tullaan taas siihen sitte, että taisteluosastolla esim. Simo tossa luettelikin niitä, että se on logistisesti paljon monimutkaisempi kokonaisuus kuin joku polkupyörällä liikkuva jääkärikomppania. Joka ehkä tarvii patruunoita ja ruokaa ja muutaman singon siihen. Kun sitten puhutaan useista eri asejärjestelmistä, puhutaan erilaisista polttoaineista jopa ja niin edelleen. Että se on mielenkiintosta, että tavallaan sen minkä siinä itsenäisyydessä häviää, niin sen ehkä siinä liikkuvuudessa ja sitten tavallaan siinä tai siis tulivoimassa voittaa, ja sitten siinä liikkuvuudessa sitten saattaa hävitä kyllä.

Mutta sitten taas yksi tekijä, mikä sitten saattaa olla kaiken yllä, on sitten tämä venäläisten tapa johtaa niitä joukkoja. Että välittämättä siitä nyt, että onko se ketterä pienempi joukko tulivoimainen taisteluosasto, mut jos se tapa johtaa ei palvele sitä tai ei saa siitä joukosta niitä kaikkia hyviä puolia esille, niin se on toinen juttu. Että jos miettii nyt tämmöstä suomalaista tehtävätaktiikkaa, niin ehkä just semmosella joukolla, joka on kykenevä itsenäiseen taisteluun, niin sitten sillä pitäis olla semmonen tehtävätaktiikan omainen tehtävä, jossa se saa itse vastata, päättää miten se annetulla vastuualueella ja miten se sen käsketyt tehtävän toteuttaa. Nyt välttämättä näin ei ole. Et sillä mun mielestä sillä johtamistavallakin, sillä kulttuurillakin on mun mielestä suuri, suuri merkitys siinä.

P3: Joo. Mie oikeestaan jatkaisin tuosta, tuo oli hyvää pohdintaa toi yllätys taisteluosasto, taisteluvalmius ja tehtävä. Onko se offensiivi vai defensiivinen? Mulla on se kuva syntynyt tässä vuosien saatossa se, että tämä taisteluosastokonsepti tavallaan perustettiin sen takia, että saatiin se valmius aikaseksi, taisteluvalmiita yksiköitä ja joukkoyksiköitä perustettua, jotka nimenomaan niin kun Jukka sanoi, nopeasti pystytään lähettämään tehtävään.

Mutta lähtökohtana ehkä oli siinä se, että se on defensiivinen tehtävä, siis Venäjän rajojen, alueen suojaaminen, alueen puolustaminen ja tietynlainen voiman näyttö ja tälläsen tulppien asettaminen Venäjän valtion rajoille. Mutta nyt kun Ukrainassa kyse onkin sen rajan ylittämisestä ja hyökkäyksellisestä tehtävästä, mitä ei välttämättä ollut siellä ihan jokaisella taisteluosaston taistelijalla alun perin helmikuun lopussa ja maaliskuun alussa selvillä, niin sitten tullaankin siihen kysymykseen, että onko se käyttökelpoinen sitten lopun perin. Ja tätä tarkoitin tässä, että joo, ehkä siihen defensiiviseen nopeuteen, nopeaan tehtävään, suojaustehtävään kyllä, mutta laajempaan offensiiviseen käyttöön, niin tämä ei ehkä tämä konsepti sovellukaan.

P2: Joo. Mä tossa menisin sen äsken mainitun yleisesikunnan päällikkö ja hänen määrittämiensä sodankäynnin piirteiden osalta, niin tälläseen integroidun informaatiotilassa johtamiseen ja järjestelmien käyttämiseen siellä. Eli se on niin kun sellainen annettu tavoite sen asevoiman toimittaman kehittämisessä. Ja nyt me tietysti, nyt me nähdään se mittatikkua, et mihin siinä on päästy. Eli sen keskeisiä niin komponentteja on kansallisen, puolustuksen kansallinen johtamiskeskus Moskovassa. Ja sitten sen alakeskukset alueilla, sotilaspiireissä, federaatiopiireissä

käytännössä. Ja näissä yhdistetään näihin kyseisiin keskuksiin nimenomaan se viranomaiskoordinaatio on rakennettu niihin sisään. Eli mitä muiden viranomaisten kanssa tehdään, mitä asevoimat toteuttaa millasiin tehtäviin.

Ja ne ei näy meille nyt kun me seurataan tuota sotaa. Se ylätaso, et meillä näkyy käytännössä se mitä siellä taisteluosastoissa ja niissä divisioonien esikunnissa, armeijan esikunnissa, jotka ohjaa sitä taistelua siellä, että mitä niissä tapahtuu.

Ja sitten toinen, mikä ei näy julkisuudessa niin hyvin, on siis lentoavaruustiedustelu, sensoreitten rooli, niin ei näy julkisuudessa yhtä lailla. Että me voidaan sitä tarkastella vaan sitten periaatteessa sen tulosten perusteella. Ja maavoimien sen taktisen johtamisen ongelmat, niin ne on näkynyt hyvin ilmeisinä. Se, että ei saada, et se joukolle annettu tehtävätuki, niin ei oo olleet missään suhteessa niin monessakaan kohtaa, siis ensimmäisessä vaiheessa siellä Pohjois-Ukrainassa. On joitakin näkymiä, et ne ei oo ollu siellä etelämpänä vastaavasta. Eli se maalin löytämisen, maalin määrittämisen ja sitten sen tuhoamisen ketju, niin se ei oo sillälailla integroitu yhteen tilaan siellä taktisessa tasossa mitä ilmeisemmin.

Ja ne viiveet näyttää olevan niin kun tällasella lavettiperustaisella tunnistuksella, että sulla on UAV tai lennokki, josta sä näet maaliin ja se on suoraan tuliyksikön käytössä se lennokki yhteydessä siihen, niin silloin he pystyvät minuuteissa ampumaan siihen pisteeseen mihin he haluaa. Heti kun se menee joku väline mikä ei oo suoraan sen tuliyksikön käytössä, niin on kymmeniä minuutteja ne viiveet siellä taktisella tasolla. Nämä on semmosia niin kun sodan käymisen niitä sellasia perusjuttuja mikä selkeästi niin ei oo menny läpi. Siitä huolimatta, että sitä on viety eteenpäin. Mutta sitä kehitetään, viedään parhaillaan eteenpäin, että siihen on työkaluja olemassa. Mutta, että ne ei oo selkeesti täysin integroitu siihen taistelutapaan.

P1: Eli tässä on hyvin tullut esille sitä, että sota tai Venäjän sotataidossa on havaittavissa selkeä painetta muutokselle. Ja jos otetaan tähän loppuun vielä kierros, että minkälaisia, no niitä tuli vähän jo niitä ennustuksia, että millä tavalla arvioitte nyt, että tämä Venäjän toiminta tulee kehittymään, kykeneekö he tekemään näitä muutoksia, joita avattiin tossa, jotka on osoittautunut ongelmaiseksi, mitä esimerkiksi Ukrainan kyky iskeä kauemmas logistisiin yhteyksiin vaikuttaa sitten Venäjän myös vaatimuksiin siinä toiminnassa?

P4: Jos mä alotan vaikka. Mä en usko, että Venäjältä löytyy edes tällä hetkellä semmosta niin kun ehkä länsimaista semmosta muutosherkkyttä. Että mä näen välittämättä siitä, että mitä he ehkä niin kun ääneen sanoo saati sitten kirjoittavat ehkä jossain sotilasaikakauslehdissä, niin sen jalkauttaminen Venäjän kaltaisessa maassa, sellaisessa organisaatiossa kun Venäjän asevoimat, niin se on kyllä pitkä tie. Mä en sano sitä, etteikö sitä pystys tapahtumaan nyt näitä esimerkiksi korjausliikkeitä näiden meidän havaitsemien mahdollisten heikkouksien suhteen. Mä en sitä kiellä. Mutta kyllä se niin kun pitkä tie tulee olemaan. En tiedä kuinka nopeasti ne pystyy reagoimaan nyt niin kun tämän 6 kuukaudenkaan tapahtumiin, mikä pitäis

ehdottomasti tietysti tehdä. Mä oon netissä nähnyt, en tiedä, anteeks tuolla Telegrammissa taas, sosiaalisessa mediassa, siellä on semmonen, mä en valitettavasti muista siitä yhtään mitään. Siinä on semmoinen pieni pamfletti, missä on käsitelty, kirjattu ulos, oliko se sen ensimmäisen kuukauden, kahden viikon kokemuksia tämmösestä taisteluteknisestä toiminnasta, en valitettavasti muista sen sisältöä. Jotain tämmöstähän siellä tietysti nyt sitten tapahtuu.

Mutta semmoset laajemmat muutokset sitten, jos mennään sotataitoon, taktiikkaan, taistelutekniikkaan, operaatiotaitoon, niin mä en ehkä näe sitä semmosta muutosherkkyttä ainakaan tänään, niin kun sanonta kuuluu pakko on paras muusa toki. Että mut aika näyttää, aika näyttää.

P3: Joo, toi on varmasti näin. Ja Venäjä on iso organisaatio ja varmasti asiat tapahtuu hitaasti, se on ihan selvä. Mutta mä ottasin esille oikeastaan vähän tällasen sotilastrategisen, sotataidollisen kaneetin tähän loppuun. Ja ehkä hypoteettisen kysymyksen yllätyksestä, joka perinteisesti venäläisillä on ollu sellanen ja siihen liittyvä strateginen aloite ja sen hankkiminen, niin ollu sellanen kultanen periaate, joka 2014 toteutui varsin hyvin tuolla Krimin niemimaan valtauksessa.

Mutta sitä periaatetta ei juurikaan toteutettu tässä Ukrainan tänä vuonna alotetussa operaatiossa. Kaikki merkit oli olemassa, että sotavoima on keskitetty, johtamisjärjestelmä on keskitetty. Retoriikka oli sellaista, että näin voi tapahtua. Ja ilmassa oli siis se yllätys tavallaan ehkä se, että se päätös operaation alkamisesta kuitenkin tehtiin, se oli se, mut faktisesti.

Onko mahdollisuutta enää kolmanteen yllätykseen Venäjän asevoimien, että he ovat itse syöneet tavallaan oman periaatteensa strategisesta aloitteesta. Ainakin Euroopassa kaikki katseet on nyt Venäjässä ja Venäjän asevoimissa ja joka ikinen satelliitti ja tiedustelu suhtautuu venäläiseen niin kun Venäjän toimintaan aivan eri tavalla, kun vielä mitä ehkä Krimin jälkeen on nähty, että se ei otettu ihan vielä tosissaan, mut uskoisin, että nyt se on tosissaan. Ja siinä suhteessa tämä yllätykseen pääsy, niin on venäläisittäin ainakin (--) [50:54], periaate äärimmäisen paljon vaikeampaa kuin mitä alkuperäisesti.

P2: Joo. Mä tässä menisin ehkä tuohon asevoiman rakentamiseen. Puolustuksen ja asevoiman rakenteelliset muutokset vie vuosia, vuosikymmeniä. Venäjällä on hyvin hallintoon ja sen hallinnon prosesseihin kiinnitetty asevoimien kehittämisprosessi ja sen ohjelmat. Ja näihin ohjelmiin ja näihin aikatauluihin muuttuminen, niin tämän tyyppisessä jättimäisessä byrokratiassa niin kun Venäjän puolustushallinto ja Venäjän valtio on, niin sehän me kaikki varmasti ymmärretään, että se on hyvinkin vaikeeta. Että sieltä periytyy hyvin paljon niitä kyseisestä byrokratiasta ja sen prosesseista periytyy sieltä neuvostoajoilta jo. Ja ne edelleen toimii vastaavalla tavalla eri sisällöillä toki. Niitä on todella vaikea muuttaa isossa valtiossa.

Ja nämä taistelujärjestelmät, raskaat taistelujärjestelmät, mitä he ovat näissä määrittelemässään uudistuksessa viime vuosikymmenellä lähteneet rakentaa niissä ohjelmissa, niin niitten elinkaaret on vuosikymmeniä yhtälailla. Ja sitten kun me tätä yhdistelmää katsotaan siihen, että sota on se mittatikki, joka tällä hetkellä mittaa venäläisen asevoiman kyvyt tuolla parhaillaan. He kyllä tekee varmasti nämä kaikki tunnistukset ja havainnot, mutta sitten sen jälkeen mitä sä joudut tekee todella paljon valintoja, että mitä sä lähdet niistä toteuttamaan ja minkälaisella aikaikkunalla.

Ja silloin me ollaan siinä tilanteessa, että se venäläinen sotataito ei välttämättä käytännössä pysty muuttamaan niitten ajatusten mukaisesti ihan niin paljon. He kuluttaa todella paljon resursseja, hankkii paljon kokemuksia tällä hetkellä, mutta että niitten resurssien uudelleen rakentaminen näitten kokemusten perusteella, niin on aika haastava juttu. Sota mittaa venäläisen asevoiman kyvyt niin tällä hetkellä ihan loppuun asti.

P1: Kiitos. Ja jäädään seuraamaan tilannetta tietenkin. Ja kiitos teille keskustelusta.

P2: Kiitos.

P3: Kiitos.

P4: Kiitos.

(loppumusiikki) [0:52:57 – 0:53:11]